

PARAULA I VIDA

Cercadors de Déu

Ens fa bé tornar a escoltar després de Pasqua, en la festa de la Santíssima Trinitat, que Jesús ens promet «*Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*» (Mt 28,20). Ell, per la força i la presència del seu Esperit Sant, ens anirà ensenyant, ens guiarà, ens defensarà i ens portarà fins al Pare. Ningú no hi pot arribar ni el pot conèixer si no és a través seu. És així com la recerca del sentit més profund de l'existència humana, no acaba en el buit o el sense-sentit. Jesús vetlla perquè arribem a Déu, i habita dins nostre per anar-nos-hi conduint. Donem-li gràcies en aquest diumenge en què lloem i glorifiquem la Santa i Indivisa Trinitat. Ells són U i volen que participem d'Ells eternament. És la gran i immerescuda vocació que hem rebut per pura gràcia: poder conèixer-lo, poder estimar-lo i un dia poder-lo fruit eternament. Aquesta és la gran vocació i el destí de tot home i dona, germans de Jesucrist.

D'aquesta manera entenem millor el sentit del lema de la **Jornada pro Orantibus**, o Jornada pels qui preguen de manera exclusiva i totalitzant, és a dir els monjos i monges contemplatius, els ermitans, els qui de formes

diverses es consagren a adorar i a pregar Déu en nom de tots, i per tal d'ajudar-nos a tots. Com els hem d'estimar i valorar! A la nostra Diòcesi tenim germanes a Balaguer i a Refet que viuen l'ideal de la vida contemplativa. Tots ells cerquen el rostre de Déu i miren de viure el salm 26,8-9: «*De part vostra, el cor em diu: "Busqueu la meua presència". Arribar davant vostre és el que vull, Senyor, no us amagueu.*» En la festa de la Santíssima Trinitat, volem que Déu sigui adorat, estimat i servit, ja que Déu és l'Amor. En Ell hi ha unes relacions que són d'Amor, i tot el que fa, activament, ho fa per Amor. Ho expressa bellament Santa Caterina de Siena (1347-1380), patrona d'Europa: «Trinitat eterna, sou com un mar profund en el qual com més cerco més trobo, i com més trobo més us busco». Cercar Déu ha de ser un moviment d'amor que ha de durar tota la vida. Cercar, estimar i testimoniar. No és exclusiu dels contemplatius, però ens hi ajuden i estimulen tot el Poble de Déu. Estem cridats a ser «cercadors de Déu».

El més originari de la vida consagrada «està en la recerca de la conformació cada cop més plena amb el Senyor» (VC 37). El consagrat, amb la

seva vida i la seva missió, és signe profètic que dona testimoni al món dels trets essencials de la persona plenament humana i divina de Crist. «La persona consagrada és testimoni de compromís joiós, alhora que laboriós, de la recerca assídua de la voluntat divina» (SAO 1). S'aparten del soroll del món per trobar millor la presència de Déu a tot arreu, i alhora els monestirs acostumen a ser lluminosos per a la humanitat, llocs de recer i de pau, per poder escoltar i fer cas de la veu de Déu. Els monestirs són oasis per a la humanitat.

En aquest Any Jubilar Teresià, se'ns proposa com a lema la invitació de Santa Teresa de Jesús, «**Només vull que el mireu a Ell**» («Sólo quiero que le miréis a Él»). S'inspira en el seu poema: «*Alma, buscarte has en Mí, y a Mí buscarte has en ti*», que acaba dient: «*Fuera de ti no hay buscarte, porque para hallarme a Mí, bastará sólo llamarme, que a ti iré sin tardarme, y a Mí buscarte has en ti*». Bellíssims i profunds versos que ens ajuden a entendre que per a cercar el Senyor, no cal córrer enfora sinó que Ell ja habita dintre nostre mateix. Mirem-lo, doncs, a Ell!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada del Cardenal Barbarin, amb preveres joves i seminaristes de Catalunya

El dia 8 de maig, a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de Tiana, va tenir lloc una trobada del Cardenal Philippe Barbarin, Arquebisbe de Lió, amb un grup nombros de preveres ordenats a Catalunya en els darrers anys, convidat per l'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella; i amb l'assistència de Mons. Jaume Pujol, Arquebisbe de Tarragona; Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell; Mons. Romà Casanova, Bisbe de Vic; Mons. Salvador Cristau i Mons. Antoni Vadell, Bisbes auxiliars de Terrassa i Barcelona, respectivament.

El Cardenal Barbarin va fer una exposició sobre el treball pastoral del prevere a la llum de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* amb moltes referències a la seva experiència com a pastor d'una gran i plural metròpoli.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La Trinitat, misteri de comunió i de vida

Celebrem la festa de la Santíssima Trinitat. En acabar la cinquantena pasqual és bo recordar la funció diversa que fan les tres persones de la Santíssima Trinitat en la història de la nostra salvació.

La festa d'avui no pretén explicar-nos el misteri de la Trinitat, sinó recordar com ha actuat i com segueix actuant Déu en la nostra vida i d'aquesta manera la nostra vida està tota ella marcada per l'amor de Déu: ja en el Baptisme vàrem ser signats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Els textos de la litúrgia d'avui insisteixen en el concepte de l'admirable misteri de la comunió de les tres persones divines en una sola naturalesa:

«*un sol Déu, un sol Senyor, no una sola persona, sinó tres en una sola substància... adorem al mateix temps la vostra essència única, les persones distintes i la seva idèntica majestat*».

La nostra fe és trinitària.

Creiem que Déu és PARE. Que ens ha creat i ens regala amb providència i generositat. És bonic sentir-se fills de Déu. Si Jesús no hagués fet altra cosa que ensenyar-nos a dir Déu Pare ja hauria estat gran la seva missió.

Creiem que Déu és FILL, imatge del Pare. Assumim la nostra condició humana per salvar-nos i es queda amb nosaltres per sempre. Ens revesteix de la seva filiació divina i ens fa a tots germans.

Creiem que Déu és ESPERIT, impuls creador, comunicació de dons, Senyor que vivifica. Se'ns dona com a defensor i mestre. És com l'ànima de les nostres vides i de l'Església.

Creiem en Déu però el nostre pensament es perd en el misteri. Qui és Déu? Com és el Déu en qui creiem? No és indiferent respondre d'una manera o d'altra. De la nostra actitud envers la divinitat en naixerà en gran part la relació que tindrem amb Déu: la de simples criatures, la de servents, o la de fills i filles.

I és que a Déu se'l coneix més pel camí de l'amor que pel camí del pensament.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Buscadores de Dios

Nos hace bien volver a escuchar después de Pascua, en la fiesta de la Santísima Trinidad, que Jesús nos promete «Yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin de los tiempos» (Mt 28,20). Él, por la fuerza y la presencia de su Espíritu Santo, nos irá enseñando, nos guiará, nos defenderá y nos llevará hasta el Padre. Nadie puede llegar a Dios ni le puede conocer si no es a través de Él. Es así como la búsqueda del sentido más profundo de la existencia humana, no acaba en el vacío o el sinsentido. Jesús vela por que lleguemos a Dios, y habita en nuestro interior para irnos conduciendo. Démosle gracias en este domingo en que alabamos y glorificamos la Santa e Indivisa Trinidad. Ellos son Uno y quieren que participemos de Ellos eternamente. Es la grande e inmerecida vocación que hemos recibido por pura gracia: poder conocerle, poder amarle y un día poder disfrutarlo eternamente. Esta es la gran vocación y el destino de todo hombre y mujer, hermanos de Jesucristo.

De esta manera entendemos mejor el sentido del lema de la **Jornada pro Orantibus**, o Jornada por quienes rezan de manera exclusiva y totalizante, es decir los monjes y monjas contemplativos, los ermitaños, quienes de formas diversas se consagran a adorar y a orar a Dios en nombre de todos, y para ayudarnos a todos. ¡Cómo los debemos amar y valorar! En nuestra Diócesis tenemos hermanas en Balaguer y en Refet que viven el ideal de la vida contemplativa. Todos ellos buscan el rostro de Dios y tratan de vivir el salmo 26,8-9: «Oigo en mi corazón: "Buscad mi rostro". Tu rostro buscaré, Señor, no me escondas tu rostro». En la fiesta de la Santísima Trinidad, queremos que Dios sea adorado, amado y servido, ya que Dios es el Amor. En Él hay unas relaciones que son de Amor, y todo lo que hace, activamente, lo hace por Amor. Lo expresa bellamente Santa Catalina de Siena (1347-1380), patrona de Europa: «Trinidad eterna, eres como un mar profundo en el que cuánto más busco más encuentro, y cuánto más encuentro más te busco». Buscar a Dios debe ser un movimiento de amor que tiene que durar toda la vida. Buscar, amar y testimoniar. No es exclusivo de los contemplativos, pero nos ayudan y estimulan a todo el Pueblo de Dios. Estamos llamados a ser «buscadores de Dios».

Lo más originario de la vida consagrada «está en la búsqueda de la conformación cada vez más plena con el Señor» (VC 37). El consagrado, con su vida y su misión, es signo profético que da testimonio al mundo de los rasgos esenciales de la persona plenamente humana y divina de Cristo. «La persona consagrada es testimonio de compromiso gozoso, al tiempo que laborioso, de la búsqueda asidua de la voluntad divina» (SAO 1). Se apartan del ruido del mundo para encontrar mejor la presencia de Dios en todas partes, al tiempo que los monasterios suelen ser luminosos para la humanidad, lugares de retiro y de paz, para poder escuchar y hacer caso de la voz de Dios. Los monasterios son oasis para la humanidad.

En este Año Jubilar Teresiano, se nos propone como lema la invitación de Santa Teresa de Jesús, «**Sólo quiero que le miréis a Él**». Se inspira en su poema: «Alma, buscarte has en Mí, y en Mí buscarme has en ti» que termina diciendo: «Fuera de ti no hay buscarme, porque para hallarme a Mí, bastará sólo llamarme, que a ti iré sin tardarme, y a Mí buscarme has en ti». Bellísimos y profundos versos que nos ayudan a entender que para buscar al Señor, no es necesario correr afuera, sino que Él ya habita dentro de nosotros mismos. ¡Mirémosle, pues, a Él!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

33a edició del Concurs Bíblic a la diòcesi d'Urgell

Uns 3.301 infants i joves de la Diòcesi van participar al Concurs Bíblic que organitza la Federació de Cristians de Catalunya i la Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell. Els premis del Concurs Bíblic es van lliurar el dissabte dia 12 de maig a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell en un familiar acte presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Delegat diocesà d'Ensenyament d'Urgell, Mn. Josep Chisvert. El Concurs Bíblic és una iniciativa de fe i cultural que té una llarga tradició a la Diòcesi d'Urgell on, any rere any, aplega una gran quantitat de participants. Enguany hi van participar 3.301 infants i joves de diverses edats. El Concurs Bíblic engloba el Concurs Bíblic bàsic; el de redacció; el de dibuix; l'informàtic, l'inicial i el taller bíblic. Els premis es distingeixen entre premis individuals, per escola, i per catequesi parroquial. Hi han participat infants que cursen l'assignatura de religió a les seves respectives escoles, o bé que assisteixen a catequesi. Els canalitzadors de la participació en aquest certamen són els mestres i professors de religió i també els rectors de les parròquies.

- Pel que fa al 4t Concurs Bíblic Inicial, els primers premis individuals han estat per Julen Sánchez, del Col·legi Sagrada Família

d'Urgell, Laida Martínez, del Col·legi Mare Janer i Roc Alba, del Col·legi Vedruna Balaguer. El premi per escola l'ha guanyat el Col·legi Mare Janer (Principat d'Andorra).

- Pel que fa al 33è Concurs Bíblic Bàsic, els primers premis individuals han estat per Isona Torcuato, de l'Escola Andorrana Germans Riba; Cristian Casanova, de l'Escola La Salle de La Seu d'Urgell i Berta Torreguitart, de l'Institut Almatà de Balaguer. El primer premi per escola l'ha guanyat l'Escola Andorrana de La Massana (Principat d'Andorra). En segona categoria, el Col·legi Mare de Déu dels Socors d'Agramunt i en la tercera categoria, el Col·legi Vedruna de Balaguer.

- El primer Premi de Catequesi l'ha guanyat la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella i el Pre-

mi individual de Catequesi l'ha guanyat la Laia Marqués, de la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella.

- El 19è Concurs Bíblic de Dibux l'ha guanyat Abril Obiols, de l'Escola La Salle de La Seu d'Urgell, en primera categoria; i Albert Minea, del Col·legi Vedruna de Balaguer, en segona categoria. Pel que fa a la categoria de catequesi la guanyadora ha estat Joana Ibos, de la Parròquia de Santa Maria de Barbens. El premi per escola l'ha guanyat el Col·legi Mare Janer (Principat d'Andorra).

- El 10è Concurs Bíblic Informàtic l'ha guanyat Roc Torres, del Col·legi Mare Janer. Ha tingut un reconeixement al mèrit en aquesta categoria Daniel Pérez, del Col·legi Mare Janer. El premi per escola l'ha guanyat el Col·legi Mare Janer (Principat d'Andorra).

► **Confirmacions a Balaguer.** Dissabte 5 de maig, a l'església de Santa Maria de Balaguer, va tenir lloc la celebració del sagrament de la Confirmació de 62 joves, dins l'Eucaristia del Diumenge VI de Pasqua. Presidí l'Eucaristia l'Arquebisbe d'Urgell acompanyat per l'Arxiprest, Mn. Joan Pujol, i Mn. Ramon Solé, Mn. Jordi Profitós, Mn. Alfons Velásquez i Mn. David Codina, amb el diaca Mn. Antoni Baldomà. En una església ple-

na de gom a gom era visible l'alegria dels confirmands i dels catequistes, dels padrins i familiars, dels professors de les escoles i de la comunitat cristiana de Balaguer. L'Arquebisbe a l'inici uní a tots els

motius d'acció de gràcies de la Pasqua, tres motius més: la Pasqua del Malalt, la Diada de la Mare i el final del terrorisme d'ETA que remarcà com un desafiament per al futur en la reconciliació i la pau. A l'homília destacà que l'anhel profund de la persona humana de ser estimat i estimar, ens ajuda a captar el nucli central de la revelació de Jesús: que Déu és Amor i que som fills estimats de Déu Pare i amics per sempre de Jesús.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La Paraula del Senyor és llum en la foscor i ens ajuda a no tenir por, també davant les dificultats» (6 d'abril).

@Pontifex: «Com el Bon Samarità, tinguem cura de qui pateix i està malalt!» (7 d'abril).

@Pontifex: «Déu ens cobreix amb la seva misericòrdia, ens cobreix de Crist, per esdevenir instruments de bondat» (8 d'abril).

@Pontifex: «Avui Déu continua buscant cors com el de Maria, disposats a fiar-se completament d'Ell» (9 d'abril).

Celebració de la Pasqua del Malalt a Balaguer

La Dra. Montserrat Esquerda, Delegada de Pastoral de la Salut al Bisbat de Lleida, va considerar que l'acció de la Pastoral de la Salut i la tasca a prop de les persones que viuen la malaltia en elles mateixes i en les seves famílies ha de ser una de les grans apostes que han de fer els fidels per estendre ponts entre les persones i fer arribar l'amor del Crist. La salut o la manca de salut és una situació que requereix que hi posem dedicació envers les persones creients, i també molta generositat i amor.

En va parlar en la seva ponència «Acompanyar les famílies en la malaltia», dins la celebració de la Pasqua del Malalt, que es va dur a terme el dissabte 5 de maig al Santuari del Sant Crist de Balaguer.

La trobada va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, organitzada per la Delegació de Pastoral de la Salut, i que va comptar amb l'assistència de la mateixa Delegada, Gna. Visitació Lorenzo, i 150 persones, agents de pastoral, professionals de l'àmbit sanitari, religiosos, famílies, i malalts. També van ser presents en la trobada el Rector del Santuari del Sant Crist, Mn. Pau Vidal, i Mn. Ignasi Navarri, Mn. David Codina, Mn. Pere Morales, Mn. Gabriel Casanovas i el diaca Mn. Josep Montoya.

La jornada va començar a les 10.30 h amb l'acollida dels assistents al Sant Crist. Mons. Vives va poder saludar-los a la seva arribada i a les 11 h va iniciar-se la ponència de la Dra. Esquerda, que fa 25 anys que treballa com a metge en l'àrea de Lleida, especialment en l'àrea de pediatria, de bioètica i de l'acompanyament en el dol.

La Dra. Esquerda va posar en relleu el canvi que està vivint la societat i les transformacions que això ha significat també en el tipus de malalties que es viuen i com afecten a les persones. Els canvis de les estructures familiars i la complexitat de vivències que impliquen per als joves i els grans, la complexitat en la presa de decisions i la mateixa complexitat social, han dei-

xat en un espai de vulnerabilitat i fragilitat en les persones, que fa més necessari que mai que la Pastoral de la Salut faci arribar el seu missatge de sentit de la malaltia i de la vida a través de l'experiència i el mestratge del Crist.

La Dra. Esquerda va fer un recorregut pels canvis viscuts en l'estructura familiar, en l'estil de vida, valors, a través de les noves tecnologies i els canvis en la comunicació entre les persones; l'ambigüitat en què es viu en algunes famílies i estructures. Va citar Zygmunt Bauman, Atul Gawande, Zubiri i Norberto Bobbio per posar en relleu la necessitat de cultivar els valors de l'esforç, de la superació de les contrarietats, i l'acostament de la figura de Jesucrist a les generacions més joves i també a aquelles persones que han caigut en la indiferència per la qüestió sobre Déu. Sobretot en les persones malaltes i en les seves famílies, perquè és en aquests moments de dificultats que se cerca una guia, un sentit, el que dona esperança en el camí del dol i del dolor.

La seva ponència va acabar amb les preguntes dels assistents sobre diferents aspectes del tractat. En acabar es va celebrar la Missa Solemne, presidida per Mons. Vives i concelebrada pels sacerdots i diaques assistents.

Un dinar de germanor va cloure la jornada.

La Verge de Canòlich ens acompanya

La que va ser, tot tendresa i encant per a Déu, avui puja a la trobada d'Aquell que és tot amor. Avui, la Verge de Canòlich, com els atletes que han arribat fins al final, puja al podi per ser coronada pel mateix Déu.

Per haver respost «sí» a l'àngel de l'Anunciació, Maria ha pogut veure coronada la seva obra transcendental. Es va sentir joiosa i plena de Déu i avui està exultant al costat del qui la va escollir. Perquè va saber donar a llum el Salvador en el silenci de la nit, avui, en aquest dia lluminós i traspasat pel sol, Maria és recuperada i glorificada al costat del Senyor.

De nou, Déu, una vegada més, fa coses grans en i per Maria: l'eleva, l'enalteix i la situa com un estel en el firmament perquè nosaltres que, any rere any, pugem al seu Santuari, la contemplem com un senyal inequívoc que sempre ens porta a bon port: Jesús.

En aquest Aplec de Canòlich 2018, totes les generacions representades la seguim felicitant. La seguim cantant, festejant, homenatjant i pintant-la com a benaurada. Aquell viatge que, amb l'equipatge de l'obediència i de la senzillesa, va iniciar en el dia de l'Anunciació, no pot tenir un final més feliç: estar al costat de Déu.

Aquesta solemnitat de Canòlich és, per a nosaltres, un avançament del que estem cridats a compartir un dia: la presència de Déu. Mentrestant, i perquè sabem que viure com a creients és una gran aventura que no eximeix de dificultats, els laudians «mirem a l'estel, invoquem a Maria» i aquesta forta mirada ens fa anar sempre endavant amb positiva joia.

Amb ella, el camí cap al cel està sembrat d'estels amb sabor a pobresa, solidaritat, docilitat, amabilitat, sofriment, acolliment, amor i lliurament. Amb ella, el camí cap al cel està definit així: «faci's en mi segons la vostra voluntat». Amb ella, les escales cap al cel són elevades amb els esglaons de la fe, l'esperança i la caritat.

Avui, a Sant Julià de Lòria i a tota Andorra, és el dia en què les campanes voltegen embogides, i més afinades que mai, pel triomf d'una dona que, amb cinc lletres sil·labades o bé amb joiós silenci, canta tot un vocabulari de pertinença al seu Déu.

Avui ens mirem a nosaltres mateixos per descobrir i enfortir el que va ser gran en Maria: una vida és gran quan es viu al servei dels altres des de Déu i per a Déu.

Si volem... podem.

Bon Aplec de Canòlich 2018.

Mn. Pepe Chisvert i Villena
Rector

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27].

□ **Lleida:** Dedicació de la Catedral. **Sant Feliu de Llobregat:** Sant Felip Neri, prev. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.

29. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. □ **Urgell:** Sant Just (s. VI), bisbe d'Urgell. ■ **Tortosa:** Sant Pere Màrtir Sans, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí;

beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

30. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses. □ **Sant Feliu de Llobregat:** Beat Pere Tarrés i Claret, (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona. Santa Joana d'Arc, verge, patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Marcrina).

31. □ Dijous [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Benaurada Verge Maria. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

JUNY

1. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dissabte [Jud 17,20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sants Marcel·lí i Pere, mrs. romans (s. IV); sants Ger-

mà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 24,3-8 / Sl 115 / He 9, 11-15 / Mc 14,12-16.22-26]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, religiós hospitalari, santa Clotilde, reina francesa.

La Santíssima Trinitat (B)

COMENTARI

En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant

El llibre del Deuteronomi és com el testament de Moisès amb madura visió teològica sobre la història del Poble Elegit que té com a fet fundacional l'experiència alliberadora de l'Èxode evocada amb la plenitud de set expressions: *proves, senyals, prodigis, mà forta, braç poderós, fets esglaiadors i extraordinaris.*

Investiga si mai s'ha sentit a dir que un Poble hagi escoltat la veu de Déu com tu —Israel— l'has escoltada.

Això porta a confessió de fe: *El Senyor és l'únic Déu. No n'hi ha d'altre.* La confessió de fe té exigència: *Compleix els seus manaments perquè siguis feliç.*

La paraula «Esperit» surt 18 cops a Rom 8, presentant la vida nova del cristià com «existència en l'Esperit».

La secció v. 14-30 descriu què és viure com a fills de Déu amb criteri clau: *Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu.* Ser fills de Déu és camí de vida sostingut per l'acció de l'Esperit.

El «misteri» trinitari és misteri d'amor del Déu únic que viu la diversitat de Persones en unitat d'amor entre EL PARE que *ho ha posat tot a les mans del Fill (Jn 13,3)*, EL FILL que *no pot fer res pel seu compte fora d'Allah que veu fer al Pare (Jn 5,19)*, i L'ESPERIT SANT que *el Pare enviarà en nom meu i us farà recordar tot el que Jo (Jesús) us he dit i us ho farà entendre (Jn 14,26).*

L'Evangeli és resum fidel de la Missió apostòlica: Encontre del Ressuscitat amb els Onze; Instruccions als Deixebles; Promesa del Senyor de *ser amb els seus fins a la fi del món.*

La Comunitat de Mt confessa la seva identitat com a Església de Crist, separada de l'Israel sociològic però sense perdre el passat comú com a Poble de l'Aliança.

Hereva de la tradició abrahàmica, l'Església de Crist no té fronteres en l'evangelització fins que *la benedicció del Senyor arribi a tots els pobles de la terra (Gn 12,3).*

Això els fa prendre consciència més viva de l'encàrrec missioner de Jesús: *Aneu a convertir tots els pobles.*

Per a ser fidels al Missatge, *els Onze deixebles se n'anaren cap a Galilea*, lloc de l'ensenyament de Jesús.

Jesús vol que la seva plena autoritat al cel i a la terra es vegi allargada en el món per la col·laboració fidel dels seus amb testimoni de vida i confessió de fe.

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés digué al poble: «Recorre totes les èpoques que t'han precedit, des del dia que Déu creà l'home sobre la terra; investiga d'un cap a l'altre del cel, a veure si mai ha succeït un fet tan gran com aquest, si mai s'ha sentit dir que un poble hagi escoltat la veu de Déu que li parlés d'enmig del foc, com tu l'has escoltada, i hagi continuat amb vida; si mai s'ha sentit dir que cap déu hagi intentat anar a treure per a ell un poble que vivia en poder d'un altre, combatent contra l'opressor amb senyals i prodigis, amb mà forta i braç poderós, amb fets esglaiadors i extraordinaris, com el Senyor, el vostre Déu, ho ha fet per vosaltres a Egipte, i vosaltres ho heu vist amb els vostres ulls. Reconeix avui que el Senyor és l'únic Déu: ni dalt al cel ni aquí baix a la terra no n'hi ha d'altre; recorda-ho sempre en el teu cor. Compleix els seus decrets i els seus manaments que jo et dono avui, perquè siguis feliç amb els teus descendents, i visquis molts anys en el país que el Senyor, el teu Déu, et dona per sempre.»

▶ Salm responsorial (32)

R. *Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, la terra és plena del seu amor. R.

La paraula del Senyor ha fet el cel, / amb l'alè de la boca ha creat estelada; / a una paraula seva, tot comença, / a una ordre d'ell, tot existí. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta de Sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,14-17)

Germans, tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!» Així l'Esperit s'uneix al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat.

En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'hi acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 4,32-34.39-40)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Pregunta a los tiempos antiguos, que te han precedido, desde el día en que Dios creó al hombre sobre la tierra; pregunta desde un extremo al otro del cielo, ¿sucedió jamás algo tan grande como esto o se oyó cosa semejante? ¿Escuchó algún pueblo, como tú has escuchado, la voz de Dios, hablando desde el fuego, y ha sobrevivido? ¿Intentó jamás algún dios venir a escogerse una nación entre las otras mediante pruebas, signos, prodigios y guerra y con mano fuerte y brazo poderoso, con terribles portentos, como todo lo que hizo el Señor, vuestro Dios, con vosotros en Egipto, ante vuestros ojos? Así pues, reconoce hoy, y medita en tu corazón, que el Señor es el único Dios allá arriba en el cielo y aquí abajo en la tierra; no hay otro. Observa los mandatos y preceptos que yo te prescribo hoy, para que seas feliz, tú y tus hijos, después de ti, y se prolonguen tus días en el suelo que el Señor, tu Dios, te da para siempre.»

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Dichoso el pueblo que el Señor se escogió como heredad.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

La palabra del Señor hizo el cielo; / el aliento de su boca, sus ejércitos. / Porque él lo dijo, y existió; / él lo mandó y todo fue creado. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,14-17)

Hermanos: Cuantos se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Pues no habéis recibido un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino que habéis recibido un Espíritu de hijos de adopción, en el que clamamos: «¡Abba, Padre!». Ese mismo Espíritu da testimonio a nuestro espíritu de que somos hijos de Dios; y, si hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo; de modo que, si sufrimos con él, seremos también glorificados con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»